

i et Udvalg her i Rigsdagen vinder Flertal for en sund og god demokratisk Tanke, og det ærede Medlem maa indrømme, at det er en god og sund demokratisk Tanke, at Direktører og Bankraadsmedlemmer ikke samtidig skal sidde i Bestyrelsen for Aktieselskaber, som Banken finansierer. Bestemmelsen er ikke rettet specielt mod nogen af de nuværende Bankdirektører, man mistænker ikke en enkelt eller flere Bankdirektører for at ville gøre noget, der ikke er fuldstændig hæderligt. Men hvis det ærede Medlem kendte Fortiden saa godt som jeg og enkelte andre Medlemmer af dette Udvalg med Hensyn til de Misérer, der har været i Banker, vilde det ærede Medlem vide, at netop en af de værste Misérer har været den Sammenblanding af Stillingen som Bankraadsmedlem eller Direktør for en Bank og Stillingen som Bestyrelsesmedlem af et Aktieselskab, som vedkommende Bank finansierede. Hvis det ærede Medlem vil studere Detailhandlerbankens Forhold, vil han se, at en Dag sad Direktøren som Formand i et Aktieselskab og solgte til Banken, og næste Dag købte den samme Mand det samme paa en Maade, saa det hele gik rundt, og ingen kunde finde ud af, naar det var Formanden for Banken eller Bestyrelsesmedlemmet i Aktieselskabet, der optraadte. Det er den Slags Ting, vi har villet sætte en Stopper for, og jeg tror, det er rigtigt, og jeg antager, at Folketingets Flertal vil gaa med dertil. Saa mener det ærede Medlem, at det maaske vil være vanskeligt at finde Medlemmer til Bankraad; der er ikke tilstrækkelig mange bankkyndige Folk i Landet, men jeg tror nu nok, det gaar. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal nære saa megen Frygt i saa Henseende. Jeg tror, at man baade faar Pladserne i Bankraadene og i Aktieselskaberne besatte og besatte med de rette Folk, selv om det ikke netop behøver at være de samme.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Fader og Søn samtidig kan være Medlem af en Bankdirektion, indrømmer jeg er ikke saa stort et Spørgsmaal, og det er maaske gaaet meget godt hidtil. Men det ærede Medlem maa dog indrømme, at naar man i en Bank har 3 Medlemmer i Direktionen, er det en større Garanti overfor Offentligheden for, at Sagerne bliver behandlet upartisk, naar de to af de tre Medlemmer ikke er knyttede til hinanden ved Blodets Baand. Man gaar let ud fra, at en Fader og en Søn kommer ikke til at staa i meget stærk Opposition

til hinanden. Hvis der kommer til at foreligge et Tilfælde, hvor der er Tvivl om, hvorledes Direktionen skal bære sig ad, vil Faderen som den stærkeste let kunne paavirke Sønnen, og der vil let kunne ske et eller andet, som man maaske ikke ønsker skulde ske. Vil man være særlig hensynfuld, kan man jo give en vis Frist, saa det ikke kommer til at se ud, som om man vilde ramme bestaaende Forhold, hvor der maaske ikke er nogen Grund til at skride ind. Det eneste Tilfælde er vel ogsaa Handelsbanken. Man kunde saa sige, at denne Bestemmelse træder først i Kraft efter et vist Aaremaal, for at det ikke skal se ud, som der i nogen Henseende var nogen personlig Brod i Forslaget.

I det hele og store tror jeg, at det, der er opnaaet ved disse Lovforslag, ikke er saa ideelt, som man kunde ønske sig, men der er dog opnaaet noget. Vi faar en nogenlunde god Sparekasselov og en Banklov, der maaske ikke er saa god, som den burde være, men vi har jo ikke nogen i Forvejen. Og noget er derfor bedre end intet. Jeg tror, at det vilde være en stor Glæde for Medlemmerne af dette Ting og de Medlemmer, der har været Medlemmer af Kommissionen, om de ikke skulde behandle disse Lovforslag tiere. Jeg tror, at vi alle efterhaanden er blevet noget kede af at drøfte de samme Spørgsmaal om og om igen. Jeg kan derfor anbefale de Ændringsforslag, der her foreligger fra Flertallets Side. Der opnaas derved, at man faar større Sikkerhed, end man har for Tiden. Og, hvad jeg betragter som fuldt saa vigtigt, der er ved disse Lovforslag ikke truffet nogen Bestemmelse, der er ødelæggende for det økonomiske Liv, noget, der har været en stærk Tendens til fra enkelte Sider.

Birch: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning paa dette sene Tidspunkt blot for at spørge det ærede Medlem, som nu talte (Rørdam), paa hvilket Punkt det er, jeg er gaaet fra det, som han kaldte det indgaaede Kompromis. Det, jeg har gjort i min Tale, er, at jeg har belyst, hvorfor jeg er gaaet med til en Del Ændringsforslag og gaaet imod en Del andre. Hvor tør man da sige, at jeg er gaaet fra noget? Det stik modsatte er Tilfældet. Det eneste Sted, hvor man overhovedet kunde finde en lille Fjer i den Retning, var i min Omtale af Forslaget om, hvorvidt man kan sidde paa een Gang i et Bankraad og i Bestyrelsen for et Aktieselskab, som finansieres af vedkommende Bank. Men